

[Annelise Gottfredsen]

Som det fremgår af udvalgets betænkning, var klagefristen ikke udløbet ved betænkningens afgivelse. Som ligeledes anført i udvalgets betænkning har udvalget holdt sig underrettet om eventuel senere fremkomst af klager, der kan anses for at være af betydning for valgets gyldighed.

Med skrivelse af d.d. har ministeren for Grønland fremsendt et fra rigsombudsmanden i Grønland modtaget telegram af 28. juni 1984, hvori meddeles, at der ikke til rigsombudet er indkommet klager over valget i Grønland den 14. juni 1984 af et medlem af Europa-Parlamentet.

Jeg skal med dissé bemærkninger henvise til den enstemmige indstilling, der findes i udvalgets betænkning.

Albrechtsen (VS):

Der ligger i denne sag en indstilling fra udvalget til valgs prøvelse, hvori det hedder, at folketinget godkender det den 14. juni 1984 afholdte valg af 15 repræsentanter til Europa-Parlamentet.

Når jeg tager ordet, er det ikke for at kommentere selve opgørelsen af valgresultatet, men for at begrunde, hvorfor VS, således som det også skete i 1979, har fundet det rigtigst overhovedet ikke at deltage i den afstemning, der skal finde sted om lidt.

VS anerkender ikke det såkaldte Europa-Parlament, og vi stemte imod loven om det direkte valgs afholdelse. Vi ønsker hverken direkte eller indirekte at bidrage til nogen godkendelse af hverken Parlamentet som institution eller de direkte valg til Parlamentet, heller ikke ved efterfølgende at stemme for en formulering, der godkender det nylig afholdte valg. Vi har deltaget i de direkte valg, da disse nu ikke har ladet sig forhindre, fordi vi har ment som de øvrige EF-modstanderlister, at vi bedst kunne bidrage til EF-modstanden ved at opstille til parlamentsvalget.

Nu kunne vi markere vores holdning ved i dag at stemme imod den indstilling, som udvalget til valgs prøvelse er kommet med. Det var den opfattelse, venstresocialisternes hovedbestyrelse i en udtalelse den 16. juni 1984 støttede. Da en sådan stemmeafgivning imidlertid kunne opfattes således, at VS tog afstand fra de rent tekniske omstændigheder ved valgets opgørelse eller mandatfordelingen, er vi efter en diskussion i partiet nået

frem til, at det rigtige er, at vi overhovedet ikke deltager i afstemningen, således som vi heller ikke gjorde det i 1979.

Jeg vil gerne understrege, at vores holdning udelukkende baserer sig på vores principielle opfattelse med hensyn til Europa-Parlamentet. Vores holdning har naturligvis ingen sammenhæng med, om vi selv er repræsenteret i Europa-Parlamentet, hvorledes valget er gået, eller om det er EF-tilhængere eller EF-modstandere, der har opnået mandaterne.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil naturligvis hverken spille tingets eller min egen tid på at kommentere de sjælekvaler, man kan have haft i VS for at finde ud af, på hvilken måde man bedst kunne demonstrere sin, jeg vil ikke sige ikke-parlamentariske, men anti-parlamentariske holdning, som man jo bringer frem ved enhver lejlighed. Den har man lov til at bringe frem, men lejligheden i dag er vel nok den dårligst valgte, for hvad er det, der er sket ved dette valg? Jeg tager ordet, fordi jeg ikke synes, at VS' bemærkninger skal være de eneste kommentarer, dette fortrinlige Europavalg har fået, da det kunne blive den eneste kommentar fra denne talerstol.

Hvad er sandheden om det Europavalg, der fandt sted? Jeg siger med vilje »Europavalg«, for i modsætning til alle andre europæiske lande har der i Danmark været diskuteret Europa og EF og medlemskab på en måde, som man ikke kender det de andre steder. De andre steder har man taget stilling til nationale problemer. Her er der taget stilling netop til spørgsmål omkring EF. Derfor er dette en strålende manifestation af, hvor den danske befolkning står i dette spørgsmål; det skal understreges.

Hvad var det, der skete ved valget? Der skete det, at flere vælgere end før tog del i valget. Der skete det, at de, der danner Folkebevægelsen, altså ikke som parti, for første gang havde tilbagegang. Ikke blot havde de tilbagegang, men de møder nu indre splittelse, de aner faktisk ikke, hvad de skal stille op. Der er ikke tvivl om, at det er begyndelsen til enden. Der er ikke spor tvivl om, at Folkebevægelsen nu går i opløsning. Om 10-15 år har vi her i landet ikke sådan noget,